

[Erik Eriksen.]

urimeligt at strejke, medens denne afstemning står på ude i organisationerne. Der er ikke en eneste, der kan sige, at det vil give så meget som en jante mere. Derfor må det være helt ved siden af at ville forsvare, at disse strejker skal fortsætte. Det, der sker fra oppositionens side, er dette, at vi allerærbødigst følger den henstilling, som forligsmanden har rettet til de strejkende parter, og det synes jeg ikke der er grund til at kritisere på en sådan måde.

Må jeg iøvrigt sige til den højtærede statsminister, der jo nu snart fylder 50 år, hvilket jeg skal have i erindring — jeg ved ikke, om jeg ved den lejlighed kommer med blomster; jeg har indtryk af, at statsministeren i øjeblikket samler på forglemmigejer; hvad jeg kan finde på, ved jeg ikke — at jeg takker for oplysningen, som jeg har noteret mig.

Jeg drog en sammenligning, og jeg tror også, at det fremgik af det, jeg sagde, at jeg havde kritiseret Stauning for, at han havde været for eftergivende overfor Lyngsø, men selvom en stor forgænger har været eftergivende, skulle det dog ikke være umuligt at drage en sammenligning, der kunne falde ud til fordel for Stauning. Når jeg drog den sammenligning, var det netop, fordi Stauning i en situation som denne understregede eksportens kolossale betydning, og på den baggrund er det, jeg spørger: Er det ikke underligt, at regeringen ikke vil tage skridtet fudtud, når vi nu endelig er i gang med at lovgive på disse områder?

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale forstod jeg ikke rigtig. Det kan være mig, der har været uopmærksom. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem går imod, at arbejdet optages, medens afstemningen står på, samtidig med at det ærede medlem erkender, at han i høj grad er klar over, at arbejdsstridigheder, konflikter på arbejdsmarkedet, ikke alene går ud over eksporten, men også i høj grad går ud over beskæftigelsen. Herefter kan jeg altså ikke forstå, at det ærede medlem har noget som helst at indvende imod, at arbejdet bliver genoptaget i de 9 dage, der er tilbage, indtil vi har resultatet af afstemningerne.

Jeg skal blot for fuldstændigheds skyld sige, at jeg ikke synes, det er rimeligt af det ærede medlem at drage sammenligning

med mælkestrejken. Det, der skete, var dette, at man fra landarbejderforbundets side ved den lejlighed udtog, jeg kan ikke huske hvor mange gårde. Det var, hvad jeg vil kalde „gidselstrejke“, det er noget ganske andet.

Jeg forstod på den højtærede statsminister, at disse kommentarer i radioen i høj grad havde haft ministerens interesse, og det er jo dog tiltalende for os, der en gang imellem har fået ordet. Det er imidlertid ikke rigtigt, når statsministeren siger, at man med disse kommentarer ensidigt har angrebet fagorganisationerne. Den højtærede statsminister sagde endvidere, og det er lige så forkert, at disse talere ikke har lagt bånd på sig. Den højtærede statsminister må ikke glemme, at hovedparten af de talere, der kommer til radioen med deres kommentarer, kommer netop, fordi andre har lagt bånd på dem, har hindret dem i på tryk at fremkomme med deres betragtninger. Derfor er det ikke disse folk, der har været ved mikrofonen, der har gravet grøften dybere, nej, de, der har gravet grøften dybere, er dem, der har forhindret dem i på tryk at give udtryk for deres tanker.

Så kan den højtærede statsminister meget morsomt nævne typografkonflikten i 1947; den var såmænd alvorlig nok, men den højtærede statsminister vil dog vel ikke her i dag som den minister, der har det største ansvar, drage en parallel med situationen, som den er i dag i al sin brogede mangfoldighed udover landet. Han vil dog vel ikke drage sammenligning og sige: ja, det var ligesom i 1947, hvor hovedstadspresen blev ramt. Det er den slags paralleller, der kan være meget morsomme, men de tæller bare ikke. Det er helt ved siden af at gøre noget sådant, navnlig når det er landets statsminister, der gør det.

Aksel Møller: Jeg er fuld af beklagelse over, at den højtærede statsminister ikke helt opfattede, hvad det var, jeg sagde til ham om Ruslandsreisen, før han besluttede sig til at tildele mig den reprimande, han gav mig. Jeg har beklaget det uheld, at den højtærede statsminister befandt sig i Rusland på et tidspunkt, hvor der var brug for hans kræfter til indvortes brug i det parti, han er leder af. Jeg har ikke dermed sagt, at den højtærede statsminister ikke